

Lannung: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse.

Ændringen af Stemmesedlen gør denne mere praktisk og overskuelig, og Indførelsen af Bogstavbetegnelsen ved de almindelige politiske Valg paa samme Maade, som det hidtil har været Tilfældet ved kommunale Valg og ved Landstingsvalg, finder vi naturlig og værdifuld. Hvad det kommer an paa — det burde man fra alle Sider være enig om —, er jo dog dette, at der opnaas den størst mulige Sikkerhed for, at Vælgerne kommer til at stemme saaledes, som det nu ogsaa er deres Agt. Hvis Bogstavbetegnelsen ikke i Forvejen var indført, kunde man have valgt omtrent hvilket Kriterium man vilde for Partiernes Rækkefølge, f. Eks. Partiernes Navne i alfabetisk Orden — det havde vel været det allermost naturlige — eller Partiernes Størrelse i Dag el. lign. Hovedsagen her er kun, at vi faar en Ordning, der lægger Rækkefølgen saa fast som overhovedet muligt og lægger den fast en Gang for alle, vel at mærke. Men nu er Forholdet det, at vi ikke begynder forfra, idet disse Bogstavbetegnelser har været anvendt i længere Tid ved de kommunale Valg og for øvrigt ogsaa ved Landstingsvalgene. Tager vi f. Eks. den By, vi befinder os i, Landets største, saa har Bogstavbetegnelsen A, B og C jo for henholdsvis Socialdemokrater, Radikale og Konservative ligget fast i mange, mange Aar, vist omtrent i 30 Aar eller saa, og er indgaaet i Vælgernes Bevidsthed, saadan at man stemmer derefter, fordi det er saa overordentlig praktisk kun at hæfte sig ved Bogstavbetegnelsen. Det vilde derfor efter vor Opfattelse være absolut forkert ikke at tage Hensyn til det vigtige Faktum, at vi ikke begynder paa bar Bund i Dag. Vi maa selvsagt drage Konsekvenserne heraf, saaledes som det med Rette sker ved det foreliggende Lovforslag. Gik man en anden Vej, var der Mening i at tale om Uretfærdighed, men der er ikke noget uretfærdigt i, at man fastlægger en Praksis eller i hvert Fald noget, der er Praksis i store Dele af Landet og f. Eks. har været det i denne By gennem 30 Aar eller saa; hvad det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist) sagde herom, var helt ved Siden af. For øvrigt skal jeg love Venstre og Konservative, at Radikalismen skal gøre sit bedste for en saadan Fremgang; at B-Betegnelsen ogsaa kan være rimelig ud fra Synspunktet: Partiernes Størrelse.

Efterhaanden som Oplysningen blandt Vælgerne stiger — og den er jo stigende —, skulde der være betydelige Chancer for, at dette kunde naas. En Ordning, hvorefter

Bogstavbetegnelsen kan komme til at skifte fra Valg til Valg, forekommer mig fuldkommen urimelig, ganske irrationel og forvirrende for Vælgerne, og det modsatte skulde jo dog fra alle Sider tilstræbes. Jeg tror da ogsaa, at ved nærmere Eftertanke herom Ophavsmændene til Ændringsforslaget maasom erkende, at det er alt andet end velovervejet, og jeg haaber, at man ikke vil komme med dette fuldkommen urimelige Ændringsforslag en Gang til. Der bør selvfølgelig være den størst mulige Stabilitet i Partiernes Bogstavbetegnelse, det turde fra alle Sider erkendes som absolut afgørende. Forandringer i Bogstavbetegnelsen bør kun ske ganske eksceptionelt, hvis ganske særlige Forhold som f. Eks. Sprængning af et Parti eller lignende kan gøre det nødvendigt. Men ellers ikke, ellers maa der være absolut Stabilitet i Bogstavbetegnelsen.

Regelen om de syges Valgret skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, det forekommer mig, at den motiverer sig selv. Ved en Folkeafstemning, hvor der vel at mærke forlanges Tilslutning fra en bestemt Procent af alle Vælgere til et Forslags Vedtagelse, synes jeg det er fuldkommen naturligt — det burde ogsaa Venstre erkende —, at man indfører den Regel, der her er Tale om.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt gaa nærmere ind paa de Spørgsmaal, som Folketingsmand Rager i det andet høje Ting har rejst om Hovedstadens Repræsentation i Forhold til det øvrige Land, men jeg skal lade det bero til en eventuelt senere kommende Lejlighed.

J. S. Foget: Det vilde være forkert at beskyldte Ministeren for ikke at ville ændre sine en Gang fremsatte Lovforslag, thi i saa Henseende har den højtærede Minister afgjort Rekord blandt Ministrene; nærværende Lovforslag er et af Beviserne herfor, idet det gaar ud paa at ændre en Lov, der ikke er to Maaneder gammel endnu. Man forstaar, at Grunden til Ændringen er den, at det har virket irriterende paa Regeringspartierne, at de ikke har været placeret først paa Stemmesedlen, og nu vil man altsaa ved at ændre Loven sikre Regeringspartierne den ønskede Placering. Sagen har altsaa for saa vidt kun Interesse for Regeringspartierne, og vi kan selvsagt ikke gaa med til dette Lovforslag. Naar man ser paa den foreslaede Placering paa Stemmesedlen, viser det sig, at man aabenbart gaar frem efter den Linie, at man anbringer Partierne, efter som de ligger Socialdemokratiet nærmest, altsaa først det radikale Parti, saa det konservative Parti, saa Venstre og